RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 215.523 van 3 oktober 2011
in de zaak A. 193.995/IX-6520

In zake : Rogier BRUGGEMAN
wonend te 2811 Mechelen
Sparrenstraat 21
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Financiën

Tussenkomende partij :

Edward DE WIT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Willie Dierick
kantoor houdend te 3200 Aarschot
Gijmelsesteenweg 81
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 september 2009, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 22 juni 2009 waarbij Edward De Wit, Lieven Loncke, Berlinde Bogaert, Christina Borremans, Marcellus Nys, William Van Hove, Louis Van Kerckhoven, Willy Van Savelbergh, Rony Icket, Joris Hellemans, Roland De Muyter, Marcus Symons en Rolland Van Den Mosselaer worden benoemd tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 199.769 van 21 januari 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 21 april 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 juni 2011 om 14.00 uur.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, inspecteur Jan De Vleeschouwer, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Michel Arnauts, die loco advocaat Willie Dierick verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is op het ogenblik van het bestreden besluit tewerkgesteld als eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur met weddeschaal A22.

3.2. In juni 2007 worden verschillende betrekkingen van gewestelijk directeur vacant verklaard in de verschillende fiscale besturen. In het vacaturebericht wordt bepaald dat de ambtenaren die houder zijn van de titel van directeur bij een fiscaal bestuur of van eerstaanwezend inspecteur-dienstchef bij een fiscaal bestuur die de vereiste titels bezitten in hun sector en die op 1 juni 2007 minstens zes jaar anciënniteit in niveau A en /of ex-niveau 1 tellen zich kandidaat kunnen stellen.

De verzoeker postuleert voor achttien betrekkingen, waaronder deze waarin de ambtenaren wier bevordering hij bestrijdt zijn aangewezen.

Op 6 juli 2007 wordt hem meegedeeld dat zijn kandidatuur onder voorbehoud van ontvankelijkheid wordt aanvaard.

3.3. De selectieprocedure omvat een door Selor uitgevoerde beoordeling van de generieke en de technische competenties van de kandidaten, die deels steunt op de resultaten van een computergestuurde test en deels op een analyse van de antwoorden die de kandidaten hebben gegeven op de vragenlijst die ze bij hun kandidatuur moesten voegen.

De verzoeker wordt tweemaal uitgenodigd om de computergestuurde proef af te leggen maar hij biedt zich niet aan. Over zijn generieke competenties wordt dan ook geen verslag opgemaakt.

3.4. In een nota van 17 december 2007 aan het directiecomité stelt de Administratie der directe belastingen dat de verzoeker als eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur (weddeschaal A22) de benoemingsvoorwaarden niet vervult zodat zijn kandidatuur onontvankelijk is.

3.5. Op 18 december 2007 neemt het directiecomité van de FOD Financiën de voorstellen van de voornoemde Administratie van de directe belastingen alsmede de motivering ervan ongewijzigd over. Zij worden, nadat het directiecomité op 1 augustus 2008 de voorstellen heeft hernomen, op 10 september 2008 aan de kandidaten betekend.

3.6. Op 19 september 2008 dient de verzoeker een bezwaarschrift in tegen het voorstel tot benoeming van Christina Borremans. Hij laat onder meer gelden dat hem geen besluit bekend is waarbij zij werd benoemd tot eerstaanwezend inspecteur-dienstchef, zodat zij evenmin aan de bevorderingsvoorwaarden voldoet. In ondergeschikte orde werpt hij op dat hij weliswaar nog geen directeur is maar dat die situatie niet vaststaand is gelet op het aanhangig zijn van twee annulatieberoepen voor de Raad van State tegen benoemingen tot directeur.

3.7. In een nota van 16 december 2008 aan het directiecomité argumenteert de Administratie der directe belastingen dat de door de verzoeker aangevoerde elementen geen afbreuk doen aan de vaststelling dat hij niet aan de benoemingsvoorwaarden voldoet, zodat “het bezwaar [mag] gerangschikt worden”. Het directiecomité treedt de inhoud van dit advies bij in zijn vergadering van 19 december 2008. Deze beslissing wordt op 22 januari 2009 aan de verzoeker betekend.

3.8. In een brief van 29 januari 2009 aan het directiecomité beklaagt de verzoeker er zich over dat zijn belangrijkste bezwaar, te weten dat Christina Borremans ook niet aan de bevorderingsvoorwaarden voldoet, volkomen wordt genegeerd.

Met brieven van 16 februari 2009, 20 maart 2009 en 29 april 2009 vraagt de verzoeker aan de voorzitter van het directiecomité dat hem een kopie zou worden overgemaakt van het besluit waarbij Christina Borremans wordt benoemd tot eerstaanwezend inspecteur-dienstchef bij een fiscaal bestuur.

Op 2 juni 2009 wordt aan de verzoeker een kopie meegedeeld van het koninklijk besluit van 17 december 1996 waarbij Christina Borremans wordt benoemd tot inspecteur der directe belastingen, van het koninklijk besluit van 9 januari 1998 waarbij zij ambtshalve wordt benoemd tot eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur en van het besluit van 10 maart 2004 van de administrateur-generaal van de belastingen en de invordering waarbij zij met ingang van 1 december 1999 gemuteerd wordt naar het controlecentrum Leuven in een betrekking van eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur waaraan de functie van dienstchef is verbonden.

In dit schrijven wordt uiteengezet waarom Christina Borremans beschouwd moet worden als titularis van de titel van eerstaanwezend inspecteur-dienstchef.

3.9. Bij koninklijk besluit van 22 juni 2009 worden onder meer Edward De Wit, Lieven Loncke, Berlinde Bogaert, Christina Borremans, Marcellus Nys, William Van Hove, Louis Van Kerckhoven, Willy Van Savelbergh, Rony Icket, Joris Hellemans, Roland De Muyter, Marcus Symons en Rolland Van Den Mosselaer bevorderd tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur.

Dit is het bestreden besluit. Het wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 september 2009.

3.10. Bij koninklijk besluit van 3 september 2010 wordt aan de verzoeker, met toepassing van artikel 83, § 3, van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, wegens lichamelijke ongeschiktheid eervol ontslag verleend met ingang van 1 juli 2010.

De verzoeker bestrijdt deze beslissing met een beroep tot nietigverklaring in de zaak gekend onder het nummer A. 199.311/XIV-33.524. Deze zaak is nog niet in staat.

IV. Gedeeltelijke afstand van het geding

4. Met een aangetekend schrijven van 29 december 2009 deelt de verzoeker aan de Raad van State het volgende mee:

> "[…]
> Ondergetekende, […], doet bij deze vrijwillig, onvoorwaardelijk en onherroepelijk afstand van zijn 'enig verzoekschrift' van 17 september 2009, doch zulks uitsluitend beperkt tot wat betreft zijn verzoek om de schorsing van de tenuitvoerlegging en zijn beroep tot vernietiging van de benoemingen tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur van Edward De Wit, Marcellus Nys, William Van Hove, Louis Van Kerckhoven, Willy Van Savelbergh, Rony Icket, Joris Hellemans, Roland De Muyter, Marcus Symons en Rolland Van Den Mosselaer, zijnde diegenen die allen reeds, vóór hun bevordering, bekleed waren met de graad van directeur bij een fiscaal bestuur.
> [...]"

In zijn laatste memorie stelt de verzoeker dat zijn beroep zonder voorwerp is geworden in zoverre het gericht is tegen de benoemingen van Lieven Loncke en Berlinde Bogaert tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur, nu deze benoemingen werden vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 210.851 van 31 januari 2011, wat hem ertoe brengt afstand te doen van zijn beroep in zoverre het gericht is tegen de voormelde benoemingen.

5. Niets verzet zich tegen de inwilliging van de voormelde afstanden.

Het beroep is enkel nog gericht tegen de benoeming tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur van Christina Borremans.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

6. De verwerende partij werpt als exceptie in haar memorie van antwoord op dat de verzoeker niet beschikt over het rechtens vereiste belang bij zijn beroep omdat enkel een eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur, titularis van een betrekking waaraan de functie van dienstchef is verbonden, kan worden benoemd tot directeur bij een fiscaal bestuur, voorwaarde waaraan de verzoeker niet voldoet op het ogenblik van zijn kandidaatstelling, zodat het beroep gericht tegen de benoeming van Christina Borremans tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur niet ontvankelijk is.

7. De verzoeker anticipeert in zijn verzoekschrift op deze exceptie stellende dat hem nooit rechtmatig is tegengeworpen dat hij niet aan de benoemingsvoorwaarden voldeed. Reeds van in het begin van de procedure werd nochtans vooropgesteld dat hij de voorwaarden niet vervulde, vooreerst in de nota van 17 december 2007 uitgaande van de administratie, die door het directiecomité op 18 december 2007 en 1 augustus 2008 werd overgenomen. Vervolgens werd dit door het nieuw samengestelde directiecomité, dat evenwel het onderzoek van de kandidaturen niet zelf heeft verricht, op 8 mei 2009 bekrachtigd.

8. De verzoeker voegt in zijn memorie van wederantwoord hieraan toe dat, gezien er nog geen uitspraak is inzake het annulatieberoep dat hij heeft ingediend tegen de benoeming van Hubert Ruyssinckx tot inspecteur der directe belastingen (zaak gekend onder het nummer A. 195.810/IX-6758), het niet

ondenkbaar is dat de verwerende partij in voorkomend geval, bij het overdoen van die beslissing, hem alsnog kan benoemen in de betrekking van inspecteur der directe belastingen met ingang van 1 december 1993. Hierdoor zou hij, ingevolge artikel 5, § 2, van het koninklijk besluit van 15 september 2006, automatisch, en zulks vanaf 1 december 2004, overgaan naar de nieuwe titel van "eerstaanwezend inspecteur-dienstchef", en de daaraan verbonden weddeschaal A23 verkrijgen, wat zou inhouden dat hij wel in de voorwaarden zou zijn om benoemd te worden tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur.

9. In zijn laatste memorie laat de verzoeker vooreerst gelden dat hij tegen het koninklijk besluit van 3 september 2010, waarbij hij met ingang van 1 juli 2010 op pensioen is gesteld, een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend, zodat dit pensioen nog niet definitief is. Hij benadrukt dat het een ambtshalve, ongevraagde in ruste stelling betreft.

Hij laat vervolgens gelden dat zijn belang bij het onderhavig beroep wel voldoende zeker is. Aangezien zijn belang afhankelijk is van de uitkomst van het beroep dat hij heeft ingediend tegen de benoeming van Hubert Ruyssinckx tot inspecteur bij de BBI te Antwerpen (zaak gekend onder het nummer A. 195.810/IX-6758) vraagt hij dat de behandeling van het onderhavige beroep zou worden uitgesteld tot na de definitieve uitspraak door de Raad in die zaak. Hij stelt dat het belang van een verzoeker bij een benoeming naar keuze bovendien nooit zeker is.

De verzoeker voegt daaraan toe dat een kandidaat enkel kan worden benoemd, indien hij voldoet aan alle wettelijke benoemingsvoorwaarden en hij houdt voor dat hij, zelfs indien hij niet aan de voorwaarden zou voldoen, hoe dan ook een belang behoudt bij het bestrijden van de benoeming van een tegenkandidaat die eveneens niet aan de benoemingsvoorwaarden voldoet. Hij wijst op de argumenten ontwikkeld in zijn tweede middel, dat erop gericht is om vastgesteld te zien dat Christina Borremans eveneens niet de vereiste graad van eerstaanwezend inspecteur-dienstchef bij een fiscaal bestuur bekleedt, en laat

gelden dat de beoordeling van zijn belang dan ook samenhangt met de grond van de zaak. Hij wijst er voorts op dat de verwerende partij geen individueel benoemingsbesluit voorlegt waaruit blijkt dat Christina Borremans benoemd is tot eerstaanwezend inspecteur-dienstchef bij een fiscaal bestuur; dat enkel de Koning bevoegd is om titels in de klasse A toe te kennen en dat volgens vaste rechtspraak een individueel koninklijk besluit houdende de benoeming van een ambtenaar niet mag ontbreken, ook niet in geval van ambtshalve toekenning van een graad en zulks zeker te dezen, waarbij het een echte bevordering betreft. Hij wijst erop dat de laatste nominatim bevordering van Christina Borremans -tot eerstaanwezend inspecteur- geschiedde bij koninklijk besluit van 6 juli 1997 waarbij zij werd benoemd. Volgens de verzoeker kan uit de omstandigheid dat Christina Borremans wordt bezoldigd volgens de weddeschaal A23 niet worden afgeleid dat zij werd benoemd tot eerstaanwezend inspecteur-diensthoofd.

Beoordeling

10. Artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de beroepen tot nietigverklaring voor de afdeling bestuursrechtspraak kunnen worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang. Het belang is een fundamenteel vereiste voor de ontvankelijkheid van het annulatieberoep. Een ambtenaar heeft in principe slechts belang bij een beroep tot nietigverklaring van de benoeming van een andere ambtenaar in een bepaalde betrekking, wanneer hij in geval van nietigverklaring zelf kan worden benoemd in die betrekking.

In dat verband dient gewezen te worden op artikel 96 van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende diverse bepalingen tot uitvoering van het koninklijk besluit van 4 augustus 2004 betreffende de loopbaan van niveau A van het Rijkspersoneel en houdende sommige wijzigingen met betrekking tot de loopbaan in de niveaus B, C en D bij de Federale Overheidsdienst Financiën en bij de Pensioendienst voor de Overheidssector, waarin wordt bepaald dat enkel de ambtenaren die de titel dragen van directeur bij een fiscaal bestuur of van

eerstaanwezend inspecteur-diensthoofd bij een fiscaal bestuur, en die bovendien minstens zes jaar niveauanciënniteit hebben kunnen worden bevorderd tot gewestelijk directeur. De verzoeker, die op het ogenblik van het bestreden besluit was tewerkgesteld als eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur met weddeschaal A22, kwam derhalve niet in aanmerking voor bevordering.

In die omstandigheden heeft een verzoeker in beginsel geen belang bij het bestrijden van de benoeming van zijn tegenkandidaten. Evenwel wordt aangenomen dat het belang aan een verzoeker niet kan worden ontzegd wanneer hij aanvoert dat de benoemde concurrent zelf ook niet benoemd kon worden omdat hij de benoemingsvoorwaarden niet vervulde. Een verzoeker die zelf geweerd wordt voor een benoeming dient immers niet te dulden dat hij wordt voorgegaan door een concurrent die evenmin aan de voorwaarden voldoet.

De verzoeker voert onder meer aan dat Christina Borremans niet in de wettelijke voorwaarden was om benoemd te worden tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur. Het belang van de verzoeker is aldus verbonden met de vraag of Christina Borremans ten tijde van het bestreden besluit al dan niet aan die voorwaarden voldeed.

11. De organisatie van de loopbaan van sommige ambtenaren bij Financiën werd hervormd door - onder meer de koninklijke besluiten van 6 juli 1997 betreffende de vereenvoudiging van de loopbaan van sommige ambtenaren van het Ministerie van Financiën behorende tot de niveaus 1 en 2+ (hierna: het koninklijk besluit van 6 juli 1997) en van 15 september 2006 houdende de integratie in het niveau A van de titularissen van een bijzondere graad van het niveau 1 bij de Federale Overheidsdienst Financiën en de Pensioendienst voor de Overheidssector (hierna het koninklijk besluit van 15 september 2006).

12. Een eerste hervorming, bij koninklijk besluit van 6 juli 1997, voorziet onder meer in de ambtshalve benoeming tot eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur van de voormalige hoofdcontroleurs bij de fiscale besturen

(artikel 3, § 1). Het gaat om een - destijds - nieuwe graad van rang 10, opgericht door artikel 1, § 1, van datzelfde besluit en waarin de vroegere fiscale graden van de rangen 11 (waaronder de graad van hoofdcontroleur) en 12 (waaronder de graad van inspecteur) zijn opgegaan.

Volgens artikel 3, § 5, van voornoemd besluit worden de in aanmerking komende diensten, geleverd in de graden van comptabiliteitsinspecteur bij een fiscaal bestuur, commissaris bij een aankoopcomité en inspecteur bij een fiscaal bestuur (voorheen graden van rang 12), geacht verricht te zijn in een betrekking van eerstaanwezend inspecteur waaraan de functie van eerstaanwezend inspecteur-diensthoofd is verbonden. Hieruit blijkt dat de betrekkingen waaraan vóór de hervorming van de graden een graad van rang 12 beantwoordde, na de hervorming van 1997 worden geacht betrekkingen te zijn van eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur waaraan de functie van diensthoofd is verbonden.

Aldus wordt door het voormeld koninklijk besluit één graad van eerstaanwezend inspecteur gecreëerd, waaraan evenwel twee soorten betrekkingen beantwoorden. De ene betrekking, van eerstaanwezend inspecteur, wordt bezoldigd volgens de basisweddeschaal 10S2, eventueel verhoogd naar de weddeschaal 10S3 na ten minste 4 jaar graadanciënniteit en binnen de perken van de openstaande betrekkingen. Daarnaast bestaat ook de gelokaliseerde betrekking van eerstaanwezend inspecteur waaraan de functie van diensthoofd is verbonden, te begeven voor ambtenaren met 4 jaar graadanciënniteit en onmiddellijk bezoldigd in de weddeschaal 10S3. Enkel voor de laatstgenoemde gelokaliseerde betrekkingen werd eveneens voorzien in de mogelijkheid tot bevordering tot directeur.

13. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat Christina Borremans vóór de eerste hervorming van de graden in 1997 bekleed is met de graad van inspecteur (voorheen een graad van rang 12). Deze betrekking wordt, na de hervormingen van 1997, geacht een betrekking te zijn van eerstaanwezend

inspecteur bij een fiscaal bestuur waaraan de functie van diensthoofd is verbonden. Dat zij deze functie bekleedt blijkt onder meer uit de omstandigheid dat over haar een gemotiveerd advies werd uitgebracht door de directieraad, conform artikel 14 van het koninklijk besluit van 6 juli 1997, een procedure die niet gevolgd diende te worden voor de benoeming in betrekkingen waaraan geen functie van dienstchef is verbonden.

14. Bij koninklijk besluit van 15 september 2006 worden de bijzondere graden bij financiën opnieuw hervormd, met ingang van 1 december 2004. Artikel 2, § 1, van dit besluit schaft de oude graad van eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur af. Door artikel 4, § 1, wordt de klasse A2 opgericht met de titels eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur, eerstaanwezend inspecteur-dienstchef bij een fiscaal bestuur en eerste attaché van financiën. Overeenkomstig artikel 5, § 1, van het voormeld besluit worden de vroegere eerstaanwezend inspecteurs bij een fiscaal bestuur, bezoldigd in de weddeschalen 10S2 en 10S3, waaraan geen functie van diensthoofd is verbonden, ambtshalve benoemd in de klasse A2 met de titel van eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur en bezoldigd volgens de nieuwe weddeschaal A22. Daarentegen worden de voormalige eerstaanwezend inspecteurs die op 1 december 2004 een gelokaliseerde betrekking bezetten waaraan de functie van diensthoofd verbonden is, destijds bezoldigd in de weddeschaal 10S3, op grond van artikel 5, § 2, van het voormelde besluit, van ambtswege bevorderd in de klasse A2, met de titel van eerstaanwezend inspecteur-diensthoofd, en bezoldigd in de weddeschaal A23.

Christina Borremans wordt, gezien haar functie van eerstaanwezend inspecteur waaraan de functie van diensthoofd is verbonden, in toepassing van het voormelde artikel 5, § 2, van het koninklijk besluit van 15 september 2006 ambtshalve benoemd in de klasse A2 met de weddeschaal A23, als eerstaanwezend inspecteur-dienstchef.

Het is juist dat de verwerende partij geen individueel benoemingsbesluit voorlegt waaruit blijkt dat Christina Borremans werd benoemd tot eerstaanwezend inspecteur-diensthoofd. Uit de toepasselijke regelgeving blijkt evenwel niet dat zulks noodzakelijk was. Integendeel voorziet het koninklijk besluit van 15 september 2006 in een ambtshalve overgang van de oude graad uit niveau 1 naar de nieuwe klasse A2 met de, afhankelijk van de vroegere functie, bijbehorende titel.

15. Waar de verzoeker laat gelden dat, indien hij de vernietiging zou verkrijgen van de benoeming van Hubert Ruyssinckx in de zaak gekend onder het nummer A. 195.810/IX-6758, hij alsnog zou voldoen aan de benoemingsvoorwaarden om tot gewestelijk directeur benoemd te worden en aldus in die zin nog belang zou hebben, wordt erop gewezen dat dit beroep bij arrest nr. 215.522 van heden, wordt verworpen.

16. De exceptie van onontvankelijkheid van de verwerende partij is gegrond.

BESLISSING

1. De afstand van het geding wordt toegewezen in zoverre het beroep gericht is tegen de benoeming tot gewestelijk directeur van Edward De Wit, Lieven Loncke, Berlinde Bogaert, Marcellus Nys, William Van Hove, Louis Van Kerckhoven, Willy Van Savelbergh, Rony Icket, Joris Hellemans, Roland De Muyter, Marcus Symons en Rolland Van Den Mosselaer.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 oktober 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Wim Geurts,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Wim Geurts	**André Vandendriessche**